

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : กระบวนต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยจังหวัดยะลา
ชื่อผู้เขียน : วาสนา นิสโร (นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ)

การศึกษาเรื่อง กระบวนต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยจังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์ ๒ ประการ คือ ๑. เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน ๒. เพื่อทราบถึงปัญหาเยาวชนตลอดจนหาแนวทางแก้ไขอย่างถูกต้อง โดยทำการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดยะลา ที่อายุระหว่าง ๑๒-๒๕ ปี จำนวน ๔๐๐ คน โดยการใช้แบบสอบถามและใช้สถิติพรรณนา ในการอธิบายลักษณะข้อมูล

ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีต้นทุนชีวิตด้านพลังครอบครัวสูงสุด ร้อยละ ๘๒.๒๙ เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ ๒๑ ส่วนใหญ่มีผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีให้ปฏิบัติตาม ร้อยละ ๙๕.๔๐ และน้อยที่สุดข้อ ๒๓ สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่นวิทยุ โทรทัศน์ สื่อประเภทอื่นๆ ภายในครอบครัวเป็นประจำ ต้นทุนชีวิตด้านพลังชุมชนเป็นพลังด้านที่ต่ำสุด ร้อยละ ๓๓.๖๒ เมื่อแยกรายข้อ พบว่า ข้อที่ ๔๕ คือ ร่วมทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชนเป็นประจำ เป็นพลังชุมชนที่อ่อนแอที่สุด ร้อยละ ๓๐.๕๕

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีประเด็นที่จะเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาวัยรุ่น ซึ่งได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน ควรมีบทบาทในด้านดังต่อไปนี้

๑. ครอบครัว ควรให้ความสนใจกับบุตรหลานในการพูดคุยได้ในทุกๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศศึกษา เรื่องส่วนตัวของวัยรุ่น บิดามารดาควรที่จะให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศให้บุตรหลานเข้าใจได้อย่างถูกต้อง และสื่อต่างๆ ล้วนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่ไม่เหมาะสมเพิ่มมากขึ้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรมีการเฝ้าระวังสอดส่องดูแลบุตรหลานของตนเอง การใส่ใจในเรื่องการคบเพื่อน การปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่เหมาะสมภายใต้ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของไทย และบิดามารดาควรสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีที่อบอุ่นในระหว่างบิดามารดาและบุตร ไม่ควรเลี้ยงดูวัยรุ่นแบบปล่อยปละละเลย และจะต้องยอมรับในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์ เพื่อจะช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

๒. สถาบันการศึกษา ควรสอดส่องดูแลในการใช้สื่อของวัยรุ่น ที่ไม่ควรหมกมุ่นในสื่อที่เน้นเรื่องเพศ การสนับสนุนให้วัยรุ่นรู้จักใช้เวลาว่างนอกเวลาเรียนให้เป็นประโยชน์ ควรส่งเสริมและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ให้วัยรุ่นได้ใช้เวลาว่างร่วมกันอย่างมีคุณค่า บ้านและโรงเรียนควรมีกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านและโรงเรียน ในการอบรมสั่งสอนและเลี้ยงดูวัยรุ่นร่วมกัน

๓. หน่วยงานภาครัฐ ควรส่งเสริมนโยบายและการปฏิบัติ ในเรื่องการปลูกฝังทัศนคติที่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของไทย การมีมาตรการที่ชัดเจนในการกำกับทิศทาง

(๒)

ของสื่อ การควบคุมสื่อ และการควบคุมหอพักรวมทั้งการส่งเสริมสถาบันครอบครัว สถานศึกษา ให้มีส่วนร่วมในการดูแลเยาวชนร่วมกัน ภายใต้ระบบประชาธิปไตยในชุมชน